

A szövő legyekről értekezett Dr. Kertész Kálmán a k. m. Természettudományi Társulat zoológiai szakosztályának 1901. jan. 4-iki ülésén. Szövő rovar a hernyókon kívül nagyon keveset ismerünk; ilyenek pl. a Psocidák és a Hydrophilus-nösténye is, de annak a fölfedezése, hogy egyes legyeknek is megvan az a képességük, egészen új keletű. Ezek mindannyian az Empidák családjába és pedig az Empis és Hilara genusba tartoznak. A szövésnek két-féle módját ismerjük a legyeknél. Egyik módja az, hogy a ragadozó légy zsákmányát a pók módjára körülszövi s ezáltal ártalmatlanná téve, sokkal könnyebben szívhatja ki gyors ide oda röpközése közben a nedveit. A szövésnek ez a módja tehát a táplálkozással függ szorosan össze. A másik mód az, midőn a légy u. n. „fátyolt” sző, melynek biológiai értékét azonban mindez ideig nem ismerjük teljesen. Annyit azonban már biztosan tudunk, hogy szövő képessége csakis a hímnek van. A fátyol egy kb. 2 mm. széles és 4—5 mm. hosszú, fénytelen, fehér, ovális lapocska, mely ahhoz a szövedékhez hasonlít, melylyel néha az üres csigahéjak nyílását elzárva találjuk. A vegyi vizsgálat azt derítette ki, hogy az anyag, melyből a fátyol készül, selyemnek tekintendő. A hím röpközése közben hátsó labaival tartja s legvalószínűbb, hogy egyrészt a jellemző röpközésnél játszik szerepet, másrészt a növényeken ülő nőstények csalogatására való.

T.

„Elméleti es gyakorlati rovartan” című terjedelmesebb s ábrakkal ellátott kézikönyv kéziratát nyújtotta be Krick Jenő levéltanár kiadás végett a k. m. Természettudományi Társulathoz. A munka kivált a tanuló ifjúságot kívánja a rovartanba bevezetni és azt vele megkedveltetni.

Általános entomológiai névkönyvet szándékozik kiadni Nerbedja A. V. Melniken, Csehországban. A névkönyv magába foglalja a világ összes entomológusainak czímet, szakmáját es azt, vajon eserde-e. A magyarországi entomológusok czímét már beszovalgattatta a R. L. szerkesztőség.

Az esztergommegyei lepkékről ír Zahradka Ferencz esolnoki plebanus a „Societas entomologica” XIV. 23. számában. Felemlíti, hogy az igen közönséges *Papilio Podalirius* hernyóját csak s barackfán találta. A *Machaon* ritkább. A *Thecla*-félék gyakoriak, de az ab. *bellus* ritka. *Polyommatus* eddig nem akadt. *Lycaenák* közül a nevezetesebbek: ab. *Coretas*, *Meleager*, *Admetus*. *Vanessa polychloros* hernyója főleg a körtefakban tesz kárt, de legtöbbje megvan szűve Ichneumonok által. *Limenitis*, *Neptis*. *Ajatura* és *Erebia* félék nem fordulnak elő. Az *Argynnisek* közül ritka a *Hecate*, gyakoribb *Adippe* es ab. *Cleodoxa*, valamint *Melanargia Galatea* ab. *leucomelas*, ab. *Galene* (alul csak egy szemfolttal) $\frac{1}{2}$ példányt is fogott, úgyszintén *E. lanira* albinotikus darabját. *Satyrus Hermione* és *Circe*, valamint *C. Morpheus* és *Saturnia spini* igen közönséges. *Zygacna filipendulae* $\frac{1}{2}$ és v. *coronillae* $\frac{1}{2}$ párt talált copulában, de hernyót nevelnie nem sikerült. Juliusban talált *Cucullia lactucae* hernyót, melyből 4 hét múlva (aug. 4.) kikelt a lepke, holott rendes röpközési ideje május-junius; ezt a